

TÖRTÉNETEK A KARANTÉNBÓL

Csak azért, hogy legyen

HUBER ZOLTÁN

A SPANYOL KARANTÉN-SZÉRIÁBÓL ÖSSZERAKOTT FILM AZT DEMONSTRÁLJA, A JÓ MUNKÁHOZ IGENIS IDŐ KELL.

Kollektív élményeink mozgóképes feldolgozásához mindig kell némi idő, de az átfutás a többi művészeti ággal összevetve általában hosszabbnak tűnik. A szélesebb közönséget célzó filmek és sorozatok elkészítése nagyobb erőforrást és összehangolt csapatmunkát, azaz komolyabb elő- és utófolyamatokat igényel, a film ezért csak igen kivételes esetekben tud azonnal reagálni. Egy friss ösztársadalmi tapasztalat megértéséhez persze a művészeknek is szükségük van némi időbeli távolságra, különösen akkor, ha maguk is érintettek. Bár a jelenlegi pandémia tovagyrúzó hatásairól jelenleg csak sejtéseink vannak, az már most borítékolható, hogy a téma a következő években egyre gyakrabban felbukkan.

A producerek és alkotók egy részét persze mágnesként vonzza a komoly hír- és reklámértékkel bíró Covid-film címke. A jelen-

legi világvárvány-trauma legfelső, legkönnyebben hozzáférhető rétegét pedig a karantén jelenti, amire az első szemfüles első feccskék nagyon határozottan rá is repültek. A járvány okozta tragédiákkal és legkülönfélébb egzisztencialista válságokkal ellentétben ez a motívum tényleg hibátlan összekacsintás. A szituációt szinte mindenki átélte és panaszkodott miatta, de ha valakinek az elmúlt időszakban ez volt a legnagyobb baja, az valójában szerencsésnek érezheti magát.

Óriási különbség van persze aközött, hogy a forgatásokat megghiúsító, azaz a filmeseket durván sújtó bezártság milyen alkotói ellenreakciókat váltott ki. Egy efféle vaskos korlát hathat nyilván kreatívan is, amire több izgalmas példát is láthattunk a közelmúltban.

Ahogy azonban a Netflix vonatkozó kisfilm-antológiája, az *Otthon készült* is jól mutatta, nem a technikai apparátus vagy a stáb, hanem a valódi ihlet hiánya a legnagyobb akadály. A világ

különféle tájairól érkezett filmek többsége nem akart vagy nem tudott fogást találni a drámai szituáción, ezért az *Otthon készült* inkább színes mozaikként, hangulatos pillanatfelvételné, így összegyűjtve volt érdekes. Akadtak persze olyan játékfilmes példák is, ahol mindent az mozgató, hogy az „első” szócskát a plakátokra lehessen írni. A *karantén melő* Steven Knight forgatókönyvéből, Doug Liman rendezésében gyakorlatilag néhány hét alatt ment át a teljes gyártási folyamaton. Ez vélhetően csak úgy volt lehetséges, hogy egy régebben fiókban heverő félkész

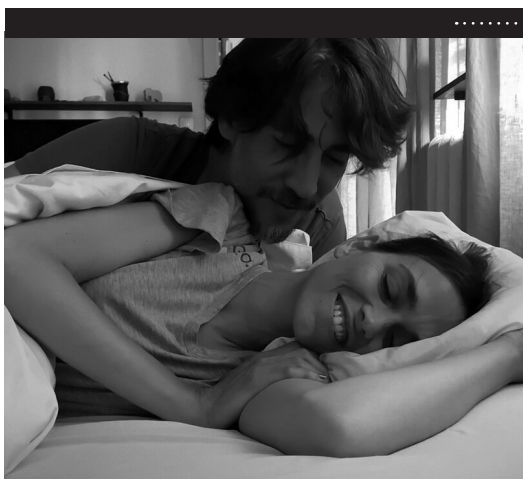
ötletet karanténosítottak. Csak azért, hogy minél hamarabb készüljön el valami. Akármí.

A spanyol *Történetek a karanténból* e két említett példa között helyezkedik el, nagyjából valahol félúton. Őt rendező tavaly nyáron szintén rohamtempóban összehozott egy mini antológia-sorozatot, ami aztán a spanyol Amazon streaming oldalára került. A producerek szakmai rátermettségét dicséri, hogy az öt rövidke epizódot szimplán egymás mögé vágva jó egy évvel később önálló karanténfilmként több helyen eladták a portékájukat. Hiába az országhatárok túl ismeretlen rendezők, a téma jelenleg még önmagát értékesíti.

Na és persze be lehetett dobni min-tának a szép közönséget vonzó argentin *Eszeveszett meséket* is, az alkotók szeme előtt ugyanis érezhetően valami hasonlóan morbid és abszurd antológia lebeghetett. Akad itt jó útra tért sorozatgyilkos lakásába tévedő szomszéd, online bérnyilkos tréning és hullát rejtegető cégvezető. Az ötből három esetben a komédia thrillerrel keveredik, a negyedik színész-nős epizód pedig egy csattanós kabarétréfára emlékeztet. Az egyetlen kivételt a telivér romantikus történet jelenti, de ott a két lakótárs egymásra találása bőven túlmegy a még elviselhető giccshatáron, ami, ha egészen máshogyan, de valahol szintén bizarr.

A *Történetek a karanténból* a színészeknél lévő mobiltelefonokkal készült, ami a kisebbik probléma. A képminőség és a plánozás sutaságait szinte teljesen feledtetik a bizonyára rohamtempóban íródott forgatókönyvek vaskos problémái. Az alapötletek többsége ígéretes, de érezhetően nem volt idő kibontani, variálni, átgondolni őket. Az egyes epizódok hol jobban, hol kevésbé döcögnek, csak épp az aktuális kontextus halovány izgalma nélkül totálisan érdektelenek. A színészek ellenben nagy energiával és lendülettel játszanak, így, ha mi nem is, de ők legalább jól szórakoztak.

TÖRTÉNETEK A KARANTÉNBÓL (Relatos con fin-a-dos) – spanyol, 2021. Rendezte: **Miguel Bardem, Juan Diego Botto, Fernando Colomo, Álvaro Fernández Armero** és **David Margués**. Írta: **Cecilia Gessa** és **Álvaro Longoria**. Szereplők: **Luis Tosar, Manuela Velasco, Albero Ammann, Carlos Bardem, Álvaro Rico, Chiqui Fernandez**. Gyártó: **Morena Films / Gessas Producciones**. Forgalmazó: **Pannónia Entertainment**. *Feliratos*. 90 perc.

„Legalább ők jól szórakoztak”

